

PARLAMENT DE CATALUNYA

TERCERA PROVA

Primer exercici

(Consisteix en un supòsit pràctic relacionat amb l'activitat parlamentària)

(Durada: 1 hora)

Concurs oposició lliure per a proveir sis places de l'escala general d'administrador o administradora del Cos d'Administradors Parlamentaris del Parlament de Catalunya

Torn: lliure

Cos: administradors parlamentaris

31 de juliol de 2017

INSTRUCCIONS DEL TRIBUNAL

SUPÒSIT PRÀCTIC

La Ponència de la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència, nomenada el 16 de febrer de 2017, després d'estudiar la Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme (que s'adjunta com a annex 1) i les esmenes presentades, ha establert el seu Informe (que s'adjunta com a annex 2).

DOCUMENT A ELABORAR PER L'ASPIRANT

Elaboreu el projecte de dictamen que ha d'adoptar la Comissió a partir de l'Informe de la Ponència.

QÜESTIONS A RESPONDRE PER L'ASPIRANT

1. En la tramitació del dictamen en Comissió, es poden admetre a tràmit noves esmenes?
2. Què són les esmenes reservades i els vots particulars?

Documentació que s'annexa per a la realització d'aquest supòsit pràctic:

- Document annex 1: Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme
- Document annex 2: Informe de la Ponència de la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència

(*) També disposeu d'aquests documents annexos, en format Word, en la carpeta que es troba damunt de l'escriptori del vostre ordinador.

FORMA DE REALITZACIÓ

Aquest supòsit pràctic s'ha de fer amb ordinador, utilitzant el programa Word, per la qual cosa es valorarà l'ús i coneixement d'aquest programa.

DOCUMENT ANNEX 1

Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme

202-00029/11

Presentació: GP JS, GP CSP, GP CUP-CC

Reg. 27420 i 27435 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 24.05.2016

A la Mesa del Parlament

Jordi Turull i Negre, president del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, Josep Lluís Franco Rabell, president del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela Conesa, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, Mireia Boya e Busquet, presidenta del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, Anna Gabriel i Sabaté, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 109.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme

Exposició de motius

El dia 29 de setembre de 2008, Frau Christine Gläser i M. Pascal Brice, aleshores cònsols generals a Barcelona d'Alemanya i de França, respectivament, van participar en un acte solemne al Palau de la Generalitat amb motiu de commemorar el 69è aniversari de l'afusellament del president Lluís Companys, en un acte promogut per la Comissió de la Dignitat. En aquell acte, la Sra. Gläser i el Sr. Brice van demanar formalment excuses per la participació dels seus respectius països en la detenció i la posterior deportació a Espanya del president de Catalunya, fets que acabarien amb la seva vida, assassinat pel règim franquista.

Fet pel qual el Parlament de Catalunya expressa el seu reconeixement i agraïment als Estats alemany i francès per aquell acte de reparació històrica i de justícia.

El 15 d'octubre de 2015 es va commemorar el 75è aniversari de l'afusellament del president Companys i el 20 de novembre del mateix any s'esqueien 40 anys de la mort natural del dictador Francisco Franco. Malgrat totes les peticions fetes des de Catalunya al llarg de molts anys, cap govern de l'Estat espanyol, sigui del color polític que sigui, ha estat capaç de fer un acte similar als protagonitzats pels representants diplomàtics d'Alemanya i França acreditats a la nostra capital, i encara menys d'erradicar del sistema jurídic espanyol els simulacres de judicis duts a terme per motius polítics per la dictadura franquista.

Les excuses d'algunes forces polítiques, en el sentit de no reobrir velles ferides del passat, són inconcebibles en un context democràtic que no cerca la revenja, sinó la justícia, com així ho van demostrar Alemanya i França en el seu moment. La constant negativa de l'Estat espanyol a anul·lar els consells de guerra sumaríssims per causes polítiques duts a terme pel règim franquista, i singularment el procediment sumaríssim contra el president Companys, només es pot entendre en el context d'una democràcia feble, incapaç de reparar les persones represaliades per motius polítics.

Cal recordar que l'Estatut de Catalunya de 1932 va ser derogat per la Llei de 5 d'abril de 1938, un acte il·legal de la dictadura franquista que només va poder ser imposat per la força de les armes. Aquell Estatut atribuïa a la Generalitat competències plenes en l'àmbit de la Justícia, exercides pel traspàs de serveis establert pel Decret de 25 d'octubre de 1933, en concurrència amb l'alta magistratura del Tribunal de Cassació de Catalunya i el Procurador General de Catalunya. Per tant, considerant que la Generalitat de Catalunya en aquell moment i d'acord amb l'Estatut d'autonomia de 1932 tenia plenes competències en administració de justícia i tribunals, els processos aplicats pel procediment dels consells de guerra es van dur a terme vulnerant les competències de la legalitat llavors vigent, tant dels procediments com de les garanties processals establertes.

Aquells processos polítics contraris a la legalitat es van mantenir fins a la mort del dictador en consells de guerra per causes de caràcter polític, amb infracció dels drets fonamentals de moltes persones, que van ser injustament sotmeses i algunes d'elles executades.

La legalitat no seria restablerta a Catalunya fins a la restauració de la Generalitat de Catalunya, duta a terme pel Reial decret llei 41/1977, de 29 de setembre, abans de l'aprovació de la Constitució Espanyola, que va derogar la Llei de 5 d'abril de 1938 i va permetre la recuperació de la plena personalitat jurídica i política de la Generalitat, amb el retorn del President legítim elegit el 1954 per aquest Parlament.

Després de les eleccions del 27 de setembre de 2015, Catalunya ha encetat un camí constituent propi. 40 anys després de la mort del dictador Franco i havent comprovat que l'Estat espanyol durant aquests 40 anys no ha dut a terme actes d'estricta justícia com l'anul·lació dels consells de guerra sumaríssims duts a terme pel franquisme per motius polítics, contra el mateix president de la Generalitat Lluís Companys i milers de ciutadans i ciutadanes, el Parlament de Catalunya ha d'assumir la responsabilitat que va contreure des del moment en què es van començar a produir els fets a Catalunya, durant la primera legislatura, des de l'abril de 1938 fins al 1975.

Les Nacions Unides en els darrers anys ha requerit diverses vegades a les institucions de l'Estat Espanyol que es reparessin les víctimes d'aquells processos anul·lant-los. Ho ha fet des del Comitè de Drets Humans i en el darrer informe del Relator Especial sobre promoció de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició del Consell de Drets Humans en el darrer període de sessions del 22 de juliol de 2014, que ha requerit a les nostres institucions «Establir mecanismes idonis per a fer efectiva la nul·litat de les sentències en violació dels principis fonamentals del dret i dels procediments establerts, durant la guerra civil i el franquisme». Per això ha arribat el moment d'assumir la responsabilitat històrica del Parlament de Catalunya, davant dels ciutadans i ciutadanes víctimes d'aquells processos, reparant els abusos comesos contra la legalitat judicial i procedimental de la qual la Generalitat era garant, fent la reparació exigida.

Per aquest motiu, aquesta llei declara la nul·litat dels Consells de Guerra produïts a Catalunya des del 5 d'abril de 1938 al desembre del 1975 i preveu l'establiment d'un procediment administratiu per fer efectiu el reconeixement individual de la nul·litat de cada procés als afectats o als seus familiars successors.

Per tant, en aplicació de la sobirania que el poble de Catalunya ha concedit a aquest Parlament, els grups parlamentaris sotasignats presenten la següent

Proposició de llei

Article 1

Es declaren nuls i sense cap efecte jurídic tots els consells de guerra sumaríssims i les corresponents sentències, instruïts per causes polítiques a Catalunya pel règim franquista d'acord amb el Ban de 28 de juliol de 1936, el Decret de 31 d'agost de 1936, el Decret número 55 d'1 de novembre de 1936, la Llei de 2 de març de 1943, la Llei de 18 d'abril de 1947, el Decret 1794/60, de 21 de setembre, i el Decret llei 10/75, de 26 d'agost.

Article 2

El Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la present llei, emetrà a sol·licitud dels processats o dels seus familiars una certificació de la nul·litat del procediment i sentència corresponents.

Disposició final

1. Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per establir el procediment administratiu oportú per al desplegament de l'establert a l'article 2 d'aquesta llei. Aquest desplegament reglamentari s'haurà de fer per via d'una ordre, en el termini de tres mesos a comptar des de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Palau del Parlament, 11 de maig de 2016

Jordi Turull i Negre, president; Marta Rovira i Vergés, portaveu, GP JS; Josep Lluís Franco Rabell, president; Joan Coscubiela Conesa, portaveu, GP CSP; Mireia Boya e Busquet, presidenta; Anna Gabriel i Sabaté, portaveu, GP CUP-CC

DOCUMENT ANNEX 2

Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme

202-00029/11

Informe de la Ponència de la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència

A la Mesa de la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència
La Ponència de la Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència, nomenada el dia 16 de febrer de 2017 i integrada pels diputats Matías Alonso Ruiz, del Grup Parlamentari de Ciutadans; Ferran Pedret i Santos, del Grup Parlamentari Socialista; Joan Josep Nuet i Pujals, del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot; Fernando Sánchez Costa, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; Mireia Boya e Busquet, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Montserrat Palau Vergés, del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, que n'ha estat designada ponent relatora, de conformitat amb el que estableix l'article 118.4 del Reglament del Parlament, s'ha reunit al Palau del Parlament els dies 15 i 20 de juny de 2017. Han assessorat la Ponència el lletrat Miquel Lluís Palomares i Amat i l'assessora lingüística Rosa Galvany Aguilar.

Després d'estudiar la Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme i les esmenes presentades, d'acord amb el que disposa l'article 118.1, 2 i 3 del Reglament del Parlament, la Ponència ha establert l'Informe següent:

Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme 202-00029/11

Text presentat

Article 1

Es declaren nuls i sense cap efecte jurídic tots els consells de guerra sumaríssims i les corresponents sentències, instruïts per causes polítiques a Catalunya pel règim franquista d'acord amb el Ban de 28 de juliol de 1936, el Decret de 31 d'agost de 1936, el Decret número 55 d'1 de novembre de 1936, la Llei de 2 de març de 1943, la Llei de 18 d'abril de 1947, el Decret 1794/60, de 21 de setembre, i el Decret llei 10/75, de 26 d'agost.

Esmenes presentades

Esmena 1

GP Socialista (1)

De modificació de l'article 1, amb la redacció següent:

«Article 1

»1. *Es declara, de conformitat amb l'ordenament jurídic, la nul·litat de tots els consells de guerra, procediments penals o administratius que, durant la Guerra Civil de 1936-1939 i la Dictadura, es van posar en marxa per a imposar, per motius polítics, ideològics o de creença religiosa, condemnes o sancions de caràcter personal contra les persones que van defensar la legalitat institucional republicana, van pretendre el restabliment d'un règim democràtic o van intentar viure d'acord amb opcions emparades per drets i llibertats avui reconeguts per la Constitució.*

»2. *Es declara, així mateix, la nul·litat, de ple dret, originària o sobrevinguda, de totes les resolucions, condemnes i sancions recaigudes en els procediments esmentats a l'apartat primer d'aquest article, per raó de vicis essencials de forma i fons.»*

Esmena 2

GP de Ciutadans (3)

De modificació de l'article 1, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 1

»1. *El Govern de la Generalitat de Catalunya presentarà al Parlament de Catalunya una proposició de llei per a presentar a la Mesa del Congrés que tingui per objecte afegir un nou apartat a l'article 3 de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra civil i la dictadura, en què s'indiqui que:*

»1. *Tant els actes com les resolucions dels òrgans previstos en aquell article es deixen sense cap efecte jurídic.*

»2. *Que la circumstància indicada al número 1 anterior es recollirà a la Declaració prevista a l'article 4 de la dita llei.*

»2. *Tanmateix, si durant la tramitació de la iniciativa indicada a l'anterior apartat es presentés a les Corts Generals alguna iniciativa que tingués el mateix objecte que el previst al mateix, el Govern de la Generalitat de Catalunya podrà complir amb el seu mandat mitjançant el suport exprés i fonamentat a aquesta iniciativa.»*

Esmena 3

GP de Junts pel Sí, GP Catalunya Sí que es Pot, GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (3)

De modificació de l'article 1

«Article 1

»De conformitat amb l'ordenament jurídic:

»*Es declaren il·legals els tribunals de l'auditoria de guerra de l'exèrcit d'ocupació, posteriorment anomenada Auditoria de la IV Regió Militar, que van actuar a partir d'abril de 1938 fins el desembre de 1978 i, en conseqüència, són nuls de ple dret i sense cap efecte jurídic totes les causes instruïdes i els consells de guerra i les corresponents sentències, dictades per causes polítiques a Catalunya pel règim franquista, d'acord amb el Ban de 28 de juliol de 1936, el Decret de 31 d'agost de 1936, el Decret número 55 d'1 de novembre de 1936, la Llei de 2 de març de 1943, la Llei de 18 d'abril de 1947, el Decret 1794/60, de 21 de setembre, i el Decret llei 10/75, de 26 d'agost.*

»*Els processos i les sentències que s'han pogut identificar es relacionen a l'annex I.»*

Recomanacions de la ponència

La Ponència recomana l'adopció d'un text transaccional entre les esmenes 1, 3 i 5 i el text de la proposició de llei consistent a:

– modificar l'article 1 amb la redacció següent:

«Article 1

»*De conformitat amb el conjunt de l'ordenament jurídic, que inclou normes tant de dret internacional com de dret intern, es declaren il·legals els tribunals de l'auditoria de guerra de l'exèrcit d'ocupació, posteriorment anomenada Auditoria de la IV Regió Militar, que van actuar a Catalunya a partir de l'abril de 1938 fins al desembre de 1978, per ser contraris a la llei i vulnerar les més elementals exigències del dret a un judici just. I, en conseqüència, es dedueix la nul·litat de ple dret, originària o sobrevinguda, de totes les sentències i resolucions de les causes instruïdes i dels consells de guerra, dictades per causes polítiques a Catalunya pel règim franquista.»*

– eliminar l'article 2.

– modificar la disposició final amb la redacció següent:

«Disposició final

PARLAMENT DE CATALUNYA

»1. S'autoritza l'Arxiu Nacional de Catalunya perquè elabori i faci pública una llista dels processos i sentències adoptades, d'acord amb el Ban de 28 de juliol de 1946, el Decret de 31 d'agost de 1936, el Decret número 55 d'1 de novembre de 1936, la Llei de 2 de març de 1943, la Llei de 18 d'abril de 1947, el Decret 1794/60, de 21 de setembre, i el Decret llei 10/75, de 26 d'agost, en què constin el número de procediment, la persona física o jurídica encausada i la condemna imposada. La llista s'ha de publicar el mateix dia de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

»2. S'autoritza l'Arxiu Nacional de Catalunya per tal que, si té coneixement per qualsevol causa de l'existència de processos que no s'han mencionat en l'apartat anterior per no haver-se'n conservat testimoni a l'arxiu dels tribunals militars a Catalunya, actualitzi el llistat.

»3. Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.»

La Ponència no fa cap recomanació sobre l'esmena 2.

Text presentat

Article 2

El Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la present llei, emetrà a sol·licitud dels processats o dels seus familiars una certificació de la nul·litat del procediment i sentència corresponents.

Esmenes presentades

Esmena 4

GP de Ciutadans (4)

De modificació de l'article 2, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 2

»De conformitat amb la llei 52/2007 i previ acord amb el Ministeri de Justícia, la Generalitat de Catalunya podrà posar a disposició de qualsevol interessat en l'obtenció de la declaració esmentada a l'article 4 de la dita llei els següents serveis a través de qualsevol dependència física de l'administració de la Generalitat de Catalunya:

»1. Servei de recepció de la sol·licitud de declaració de reconeixement i reparació i posterior transmissió al Ministeri de Justícia.

»2. Servei de comunicació i entrega de qualsevol comunicació o documentació remesa a l'interessat per part del Ministeri de Justícia.

»3. Servei d'assessorament relatiu a qualsevol tramitació davant del Ministeri de Justícia o administració pública competent en aplicació de la Llei 52/2007.»

Esmena 5

GP de Junts pel Sí, GP Catalunya Sí que es Pot, GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (4)

De modificació de l'article 2

«Article 2

»Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per tal que, si té coneixement per qualsevol causa de l'existència de processos anul·lats per aquesta llei que no s'han relacionat a l'annex I per no haver-se'n conservat testimoni a l'arxiu dels tribunals militars a Catalunya, en faci publicitat al DOGC especificant el nom de la víctima i el procés anul·lat.»

Esmena 6
GP Socialista (2)
D'addició a l'article 2

«Article 2

»[...] del procediment i sentència corresponents *que, de conformitat a l'ordenament jurídic, són nul·les de ple dret, i consegüentment no tenen cap efecte jurídic per vicis de forma i fons.*»

Addició de nous articles

Esmena 7
GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (1)
D'addició d'un nou article 3

«Article 3

»*El Govern de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la present llei, facilitarà la consulta pública de la relació de persones represaliades i emetrà, en col·laboració amb els ens locals i a sol·licitud dels processats o dels seus familiars, un escrit de constatació que especifiqui que el procediment i la sentència corresponent són nul·les de ple dret i, consegüentment, no tenen cap efecte jurídic.*»

Recomanacions de la ponència

El text de la transacció amb l'esmena 5 consta en la recomanació feta en l'article 1.

La Ponència no fa cap recomanació sobre les esmenes 4, 6 i 7.

Text presentat

Disposició final

1. Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya per establir el procediment administratiu oportú per al desplegament de l'establert a l'article 2 d'aquesta llei. Aquest desplegament reglamentari s'haurà de fer via d'una ordre, en el termini de tres mesos a comptar des de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. El preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Esmenes presentades

Esmena 8
GP de Junts pel Sí, GP Catalunya Sí que es Pot, GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (5)
~~De supressió~~ de la disposició final

De tot el text de la disposició.

Esmena 9
GP de Ciutadans (5)
De modificació de la disposició final, que passa a tenir la redacció següent:

«Disposició final

»1. *El Govern de la Generalitat de Catalunya haurà de realitzar les actuacions necessàries per a l'efectivitat del previst en aquesta llei en el termini d'un mes a comptar des de la publicació d'aquesta llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.*

»2. *Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efectes a partir de l'exercici pressupostari immediatament posterior a*

PARLAMENT DE CATALUNYA

l'entrada en vigor d'aquesta llei.»

Apartat 1

Esmena 10

GP Socialista (3)

De modificació de l'apartat 1 de la disposició final

«Disposició final

»[...] Aquest desplegament reglamentari s'haurà de fer via *d'un decret*, en el termini[...]

Recomanacions de la Ponència

El text de la transacció consta en la recomanació feta en l'article 1.

La Ponència no fa cap recomanació sobre les esmenes 8, 9 i 10.

Text presentat

Exposició de motius

El dia 29 de setembre de 2008, Frau Christine Gläser i M. Pascal Brice, aleshores cònsols generals a Barcelona d'Alemanya i de França, respectivament, van participar en un acte solemne al Palau de la Generalitat amb motiu de commemorar el 69è aniversari de l'afusellament del president Lluís Companys, en un acte promogut per la Comissió de La Dignitat. En aquell acte, la Sra. Gläser i el Sr. Brice van demanar formalment excuses per la participació dels seus respectius països en la detenció i la posterior deportació a Espanya del president de Catalunya, fets que acabarien amb la seva vida, assassinat pel règim franquista.

Fet pel qual el Parlament de Catalunya expressa el seu reconeixement i agraïment als Estats alemany i francès per aquell acte de reparació històrica i de justícia.

El 15 d'octubre de 2015 es va commemorar el 75è aniversari de l'afusellament del president Companys i el 20 de novembre del mateix any s'esqueien 40 anys de la mort natural del dictador Francisco Franco. Malgrat totes les peticions fetes des de Catalunya al llarg de molts anys, cap govern de l'Estat espanyol, sigui del color polític que sigui, ha estat capaç de fer un acte similar als protagonitzats pels representants diplomàtics d'Alemanya i França acreditats a la nostra capital, i encara menys d'eradicar del sistema jurídic espanyol els simulacres de judicis duts a terme per motius polítics per la dictadura franquista.

Les excuses d'algunes forces polítiques, en el sentit de no reobrir velles ferides del passat, són inconcebibles en un context democràtic que no cerca la revenja, sinó la justícia, com així ho van demostrar Alemanya i França en el seu moment. La constant negativa de l'Estat espanyol a anul·lar els consells de guerra sumaríssims per causes polítiques duts a terme pel règim franquista, i singularment el procediment sumaríssim contra el president Companys, només es pot entendre en el context d'una democràcia feble, incapaç de reparar les persones represaliades per motius polítics.

Cal recordar que l'Estatut de Catalunya de 1932 va ser derogat per la Llei de 5 d'abril de 1938, un acte il·legal de la dictadura franquista que només va poder ser imposat per la força de les armes. Aquell Estatut atribuïa a la Generalitat competències plenes en l'àmbit de la Justícia, exercides pel traspàs de serveis establert pel Decret de 25 d'octubre de 1933, en concurrència amb l'alta magistratura del Tribunal de Cassació de Catalunya i el Procurador General de Catalunya. Per tant, considerant que la Generalitat de Catalunya en aquell moment i d'acord amb l'Estatut d'autonomia de 1932 tenia plenes competències en administració de justícia i tribunals, els processos aplicats pel procediment dels consells de guerra es van dur a terme vulnerant les competències de la legalitat llavors vigent, tant dels procediments com ara les garanties processals establertes.

Aquells processos polítics contraris a la legalitat es van mantenir fins a la mort del dictador en consells de Guerra per causes de caràcter polític amb infracció dels drets fonamentals de moltes persones, que van ser injustament sotmeses i algunes d'elles executades.

La legalitat no seria restablerta a Catalunya fins la restauració de la Generalitat de Catalunya, duta a terme pel Reial decret llei 41/1977 de 29 de setembre, abans de l'aprovació de la Constitució Espanyola, que va

derogar la Llei de 5 d'abril de 1938 i va permetre la recuperació de la plena personalitat jurídica i política de la Generalitat, amb el retorn del President legítim elegit el 1954 per aquest Parlament.

Després de les eleccions del 27 de setembre de 2015, Catalunya ha encetat un camí constituent propi. 40 anys després de la mort del dictador Franco i havent comprovat que l'Estat espanyol durant aquests 40 anys no ha dut a terme actes d'estricta justícia com l'anul·lació dels consells de guerra sumaríssims duts a terme pel franquisme per motius polítics, contra el propi president de la Generalitat Lluís Companys i milers de ciutadans i ciutadanes, el Parlament de Catalunya ha d'assumir la responsabilitat que va contreure des del moment en que es van començar a produir els fets a Catalunya, durant la primera legislatura, des de l'abril de 1938 fins el 1975.

Les Nacions Unides en els darrers anys ha requerit diverses vegades a les institucions de l'Estat Espanyol que es reparessin les víctimes d'aquells processos anul·lant-los. Ho ha fet des del Comitè de Drets humans i en el darrer informe del Relator Especial sobre promoció de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició del Consell de Drets Humans en el darrer període de sessions del 22 de juliol de 2014 que ha requerit a les nostres institucions «*Establir mecanismes idonis per a fer efectiva la nul·litat de les sentències en violació dels principis fonamentals del dret i dels procediments establerts, durant la guerra civil i el franquisme*». Per això ha arribat el moment d'assumir la responsabilitat històrica del Parlament de Catalunya, davant dels ciutadans i ciutadanes víctimes d'aquells processos, reparant els abusos comesos contra la legalitat judicial i procedimental de la que la Generalitat era garant, fent la reparació exigida.

Per aquest motiu aquesta llei declara la nul·litat dels Consells de Guerra produïts a Catalunya des del 5 d'abril de 1938 al desembre del 1975 i preveu l'establiment d'un procediment administratiu per fer efectiu el reconeixement individual de la nul·litat de cada procés als afectats o als seus familiars successors.

Per tant, en aplicació de la sobirania que el poble de Catalunya ha concedit a aquest Parlament els grups parlamentaris sotasignants presenten la següent,

Esmenes presentades

Esmena 11

GP de Junts pel Sí, GP Catalunya Sí que es Pot, GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (2)

De modificació i supressió a l'exposició de motius

El dia 29 de setembre de 2008, Frau Christine Gläser i M. Pascal Brice, aleshores cònsols generals a Barcelona d'Alemanya i de França, respectivament, van participar en un acte solemne al Palau de la Generalitat amb motiu de commemorar el 69è aniversari de l'afusellament del president Lluís Companys, en un acte promogut per la Comissió de La Dignitat. En aquell acte, la Sra. Gläser i el Sr. Brice van demanar formalment *perdó* per la participació dels seus respectius països en la detenció i la posterior deportació a Espanya del president de Catalunya, fets que acabarien amb la seva vida, assassinat pel règim franquista.

Fet pel qual el Parlament de Catalunya expressa el seu reconeixement i agraïment als Estats alemany i francès per aquell acte de reparació històrica i de justícia.

~~El 15 d'octubre de 2015 es va commemorar el 75è aniversari de l'afusellament del president Companys i el 20 de novembre del mateix any s'esqueien 40 anys de la mort natural del dictador Francisco Franco.~~ Malgrat totes les peticions fetes des de Catalunya al llarg de molts anys, cap govern de l'Estat espanyol, sigui del color polític que sigui, ha estat capaç de fer un acte similar als protagonitzats pels representants diplomàtics d'Alemanya i França acreditats a la nostra capital, i encara menys d'eradicar del sistema jurídic espanyol els simulacres de judicis duts a terme per motius polítics per la dictadura franquista.

Les excuses d'algunes forces polítiques, en el sentit de no reobrir velles ferides del passat, són inconcebibles en un context democràtic que no cerca la revenja, sinó la justícia, ~~com així ho van demostrar Alemanya i França en el seu moment.~~ *La constant negativa de l'Estat espanyol a anul·lar els consells de guerra per causes polítiques duts a terme pel règim franquista només es pot entendre en el context d'una democràcia feble, incapaç de reparar les persones represaliades per motius polítics.*

Cal recordar que l'Estatut de Catalunya de 1932 va ser derogat per la Llei de 5 d'abril de 1938, un acte il·legal de la dictadura franquista que només va poder ser imposat per la força de les armes. Aquell Estatut atribuïa a la Generalitat competències plenes en l'àmbit de la Justícia, exercides pel traspàs de serveis establert pel Decret de 25 d'octubre de 1933, en concurrència amb l'alta magistratura del Tribunal de

PARLAMENT DE CATALUNYA

Cassació de Catalunya i el Procurador General de Catalunya. *Per tant, considerant que la Generalitat de Catalunya en aquell moment i d'acord amb l'Estatut d'autonomia de 1932 tenia plenes competències en administració de justícia i els tribunals, els tribunals, creats a partir del ban del 28 de juliol de 1936 dels sollevats, van envair les competències que corresponien a la justícia penal ordinària. Per això els tribunals de l'Auditoria de Guerra de l'Exèrcit d'Ocupació, anomenada després Auditoria de la IV Regió Militar, i els processos aplicats pel procediment dels consells de guerra com a mitjà de repressió política, es van dur a terme vulnerant les competències i la legalitat que llavors era vigent, també respecte els delictes tipificats, els procediments seguits i les garanties processals que eren exigibles.*

Aquells processos polítics contraris a la legalitat es van mantenir *més enllà de* la mort del dictador en consells de Guerra per causes de caràcter polític amb infracció dels drets fonamentals de moltes persones, que van ser injustament sotmeses i algunes d'elles executades.

La legalitat no seria restablerta a Catalunya fins la restauració de la Generalitat de Catalunya, duta a terme pel Reial decret llei 41/1977 de 29 de setembre, abans de l'aprovació de la Constitució Espanyola, que va derogar la Llei de 5 d'abril de 1938 i va permetre la recuperació de la plena personalitat jurídica i política de la Generalitat, amb el retorn del President legítim elegit el 1954 per aquest Parlament.

40 anys després de la mort del dictador Franco i havent comprovat que l'Estat espanyol durant aquests 40 anys no ha dut a terme actes d'estricta justícia com l'anul·lació dels consells de guerra duts a terme pel franquisme per motius polítics, contra el propi president de la Generalitat Lluís Companys i milers de ciutadans i ciutadanes, el Parlament de Catalunya ha d'assumir la responsabilitat que va contreure des del moment en que es van començar a produir els fets a Catalunya, durant la primera legislatura, des de l'abril de 1938 fins el 1978, després que hagués estat restablerta la Generalitat de Catalunya.

En aplicació de la Declaració Universal dels Drets Humans, el Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics, la convenció de Salvaguarda dels Drets de l'Home i Llibertats Fonamentals, les Nacions Unides en els darrers anys han requerit diverses vegades a les institucions de l'Estat Espanyol que es reparassin les persones represaliades d'aquells processos tot anul·lant-los. Ho ha fet des del Comitè de Drets humans i en el darrer informe del Relator Especial sobre promoció de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició del Consell de Drets Humans en el darrer període de sessions del 22 de juliol de 2014 que ha requerit a les nostres institucions «Establir mecanismes idonis per a fer efectiva la nul·litat de les sentències en violació dels principis fonamentals del dret i dels procediments establerts, durant la guerra civil i el franquisme». Per això ha arribat el moment d'assumir la responsabilitat històrica del Parlament de Catalunya, davant dels ciutadans i ciutadanes víctimes d'aquells processos, reparant els abusos comesos contra la legalitat judicial i procedimental de la que la Generalitat era garant, fent la reparació exigida.

Per aquest motiu aquesta llei declara la il·legalitat dels tribunals i la nul·litat de ple dret originària consegüent dels procediments instruïts i dels Consells de Guerra celebrats a Catalunya des del 5 d'abril de 1938 al desembre del 1978 per l'Auditoria de guerra de l'exèrcit d'ocupació, anomenada posteriorment Auditoria de Guerra de la IV Regió Militar.

Atès que els processos i les resolucions dictades pels tribunals militars van ser públiques, per fer efectiu el valor reparatori d'aquesta llei, s'annexa la relació dels noms de les persones processades, la referència a la causa i, si escau, les sentències o altres resolucions que en van resultar. D'aquesta manera, l'aprovació i publicació de la llei repara directament les persones represaliades i els seus familiars.

Aquesta relació recull tots els processos conservats en els arxius dels tribunals militars de Catalunya. En el cas que el Govern de la Generalitat de Catalunya tingués coneixement d'algun procés que, per qualsevol motiu, no s'hagués conservat a l'arxiu dels tribunals militars de Catalunya i, per tant, no es trobi relacionat a l'annex que acompanya aquesta llei, li donaria publicitat al DOGC especificant el nom de la víctima i el procés anul·lat.

En base al que s'ha exposat i fent ús de la sobirania que el poble de Catalunya ha concedit a aquest Parlament els grups parlamentaris sotasignats presenten la següent

Esmena 12

GP Socialista (4)

De modificació de l'exposició de motius, amb la redacció següent:

Exposició de motius

Des del mateix inici del cop d'Estat militar de signe feixista que es va produir contra la Segona República Espanyola, i que va ser l'origen de la llarga i cruent Guerra Civil de 1936-1939, les autoritats franquistes van desplegar una multiplicitat de formes i mecanismes de repressió de totes aquelles persones que, per raó de la seva afiliació política, sindical o associativa, per les seves idees o creences, o per les seves opcions vitals consideraven com a enemics del règim autoritari que estaven en procés d'edificar.

La dimensió i intensitat d'aquestes polítiques repressives donen fe de l'aberrant intenció d'anorrear i eradicar tota forma de pensament antagonista o dissident de la ideologia al voltant de la qual el franquisme va construir el conjunt de les seves institucions.

La Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la que es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures en favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil o la Dictadura va suposar una fita important en el reconeixement del deute que l'actual democràcia espanyola té amb totes aquelles persones que van defensar la legalitat republicana davant el cop d'Estat feixista, i també amb totes aquelles persones que, durant la Dictadura franquista, dissentien d'aquesta o de la seva concepció de la societat, o van lluitar per l'assoliment d'un règim de llibertats.

Aquesta mateixa llei declara la il·legitimitat dels tribunals, jurats i qualssevol altres òrgans penals o administratius que, durant la Guerra Civil, s'haguessin constituït per imposar, per motius polítics, ideològics o de creença religiosa, condemnes o sancions de caràcter personal, així com la de les seves resolucions. Declara també la il·legitimitat, per ser contraris a dret i vulnerar les exigències més elementals del dret a un judici just, el Tribunal de Repressió de la Maçoneria i el Comunisme, el Tribunal d'Ordre Públic, així com els Tribunals de Responsabilitats Polítiques i Consells de Guerra constituïts per motius polítics, ideològics o de creença religiosa. Igualment, declara il·legítimes, per vicis de forma i fons, les condemnes i sancions dictades per motius polítics, ideològics o de creença per qualssevol tribunals o òrgans penals o administratius durant la Dictadura contra els qui van defensar la legalitat institucional anterior, van pretendre el restabliment d'un règim democràtic a Espanya o van intentar viure d'acord amb opcions emparades per drets i llibertats que avui reconeix la Constitució.

Tanmateix, s'ha produït un intens debat públic al voltant de si aquesta declaració implicava o no la definitiva eradicació de l'esfera del dret d'aquests procediments, sentències i sancions, un debat que resulta necessari resoldre de manera definitiva, en atenció a les víctimes i els seus familiars, i als requeriments que han fet als poders públics tant el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides com, en el darrer informe del Relator Especial sobre promoció de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició del Consell de Drets Humans del període de sessions del 22 de juliol de 2014, que ha requerit a les nostres institucions «Establir mecanismes idonis per a fer efectiva la nul·litat de les sentències en violació dels principis fonamentals del dret i dels procediments establerts, durant la guerra civil i el franquisme».

Tot i que, a mida que el conflicte va anar avançant, i que van anar passant anys de Dictadura, les autoritats franquistes van provar de dotar aquests instruments de repressió d'una aparença de legitimitat i de juridicitat, resulta impossible considerar que aquests òrgans tinguessin una autèntica naturalesa jurídica.

Per a poder considerar que un grup de persones està jutjant, i per poder conferir a allò que decideixin la consideració i el necessari efecte de «cosa jutjada», cal poder sustentar en dret que l'òrgan en qüestió és realment jurisdiccional, que es tracta d'un autèntic tribunal.

No pot considerar-se com a òrgan jurisdiccional aquell que no respecta les més mínimes garanties d'imparcialitat, dret de defensa i cosa jutjada de les seves resolucions, o que no gaudeix d'independència de la resta de poders de l'Estat, com a mínim en el sentit que existeixi una atribució genèrica mínimament racional del poder de jutjar a un òrgan suficientment individualitzat.

Dels consells de guerra franquistes i dels òrgans, jurats i tribunals als que ens referim no se'n pot dir de cap de les maneres que fossin òrgans jurisdiccional, que acomplissin amb els mínims requisits per exercir la funció de declarar el dret pròpia d'un tribunal. L'anàlisi de la seva naturalesa, composició i actuació ens obliga a veure'ls com el que van ser, una farsa. Una actuació de fet revestida amb prou feines de la mera aparença, més o menys sofisticada en funció del moment històric, de ser òrgans jurisdiccional.

Així, constatada la nul·litat d'origen dels procediments i de les resolucions, sentències, condemnes i sancions que n'emanaren, com a actuacions de fet i no pas jurisdiccional que foren, i declarada legalment la seva il·legitimitat, no ha de suposar cap problema que la llei constati i declari la seva nul·litat, cercant també l'establiment d'un mecanisme administratiu àgil per a obtenir certificació individualitzada

PARLAMENT DE CATALUNYA

d'aquesta circumstància que la llei constata i declara.

Esmena 13

GP de Ciutadans (2)

De modificació total de l'exposició de motius, que passa a tenir la redacció següent:

Exposició de motius

L'aixecament militar i el cop d'estat de juliol de 1936 contra la Segona República i l'ordenament democràtic aleshores vigent va esdevenir una violenta i terrible guerra civil que va obrir un dels períodes més negres de la nostra història. En el decurs de la Guerra Civil es va produir un gran nombre de violacions dels drets humans i una deshumanització del compatriota vist i tractat com a enemic irreconciliable. Aquestes violacions dels drets fonamentals de les persones van voler-se revestir, en el bàndol sublevat, d'aparença de legalitat i de legitimitat quan eren, en tot moment, absolutament il·legals i il·legítimes.

Tot i que el trencament de la legalitat constitucional i l'ús de la violència bèl·lica per imposar un nou règim totalitari va merèixer la condemna i la repulsa de diversos governs democràtics, el context geopolític de l'Europa de l'època va facilitar que el bàndol sublevat imposés un nou règim totalitari, dictatorial i corrupte, que no va dubtar mai de trepitjar els drets humans fonamentals per imposar la seva voluntat per la via del terror. La dictadura franquista va instaurar una persecució sistemàtica de les persones que s'havien mantingut fidels a la legalitat republicana o que tenien idees polítiques o ideologies contràries a les que volia imposar el nou règim totalitari.

Una persecució sistemàtica que va fer servir una paròdia de justícia, primer estrictament militar i després aparentment civil. Aquesta aplicació de la voluntat persecutòria del règim totalitari al llarg de la Guerra Civil i de tota la dictadura franquista va suposar, per a moltes persones, l'espoli de les seves propietats, la vulneració dels seus drets fonamentals, la privació injusta de llibertat i fins i tot la mort als camps de concentració en treballs forçats, a les presons o executats sense cap mena de defensa digna d'aquest nom.

Aquest règim dictatorial va trontollar a partir de la mort del dictador i la voluntat política de molta gent i d'alguns dirigents va permetre que s'iniciés un procés de transició que va culminar amb la restauració de la sobirania popular i l'aprovació de la Constitució del 1978, que va reinstaurar els drets fonamentals i ha conformat un nou ordenament democràtic i un model descentralitzat de convivència que ens ha permès gaudir d'un dels períodes més fecunds de la nostra història.

La voluntat de reconciliació i convivència plasmades al llarg de la transició cap a aquest nou règim democràtic i la necessitat de justícia i reparació envers les víctimes del franquisme, van donar lloc a l'aprovació per part de les Corts Generals de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura, coneguda com a «lleï de la memòria històrica». Una llei que reconeix i declara el caràcter radicalment injust de totes les condemnes, sancions i qualsevol forma de violència personal produïdes per raons polítiques, ideològiques o de creença religiosa, durant la Guerra Civil, així com les patides per les mateixes causes durant la dictadura franquista. Unes raons que inclouen la pertinença, col·laboració o relació amb partits polítics, sindicats, organitzacions religioses o militars, minories ètniques, societats secretes, lògies maçòniques i grups de resistència, així com l'exercici de conductes vinculades amb opcions culturals, lingüístiques o d'orientació sexual. Així mateix, reconeix i declara la injustícia que va suposar l'exili de molts espanyols durant aquest període negre de la nostra història.

La llei de la memòria històrica declara també, amb caràcter general i sense excepció, no només la manca de conformitat a dret i, per tant, la seva il·legitimitat, de qualsevol tribunal, jurat i òrgan penal o administratiu constituït per a imposar sancions per les esmentades raons polítiques, ideològiques o de creença religiosa, sinó també les seves resolucions. Unes resolucions que, de fet, es titllen amb caràcter general i en virtut de la llei com viciades tant per motius de forma com de fons.

A més a més, la llei de memòria històrica va recollir els deures de reconeixement i de reparació de les persones que van ser víctimes dels efectes de les resolucions d'aquests suposats òrgans de justícia, sigui de forma directa o indirecta a través dels seus familiars.

Tenint en compte els drets i les llibertats fonamentals implicades en aquesta matèria, existeix un deure per part de les institucions públiques de promoure la màxima efectivitat possible dels drets previstos a la llei de memòria històrica i el Govern de la Generalitat de Catalunya no és pas una excepció.

És per això que, amb la finalitat de facilitar el compliment d'aquests deures per part de les institucions públiques de l'àmbit de la Generalitat de Catalunya i els correlatius, aquesta llei introdueix dues mesures essencials per tal d'assolir els objectius de la llei de memòria històrica.

D'una banda, i amb l'objectiu de simplificar els tràmits corresponents als ciutadans residents a Catalunya interessats, s'ordena el Govern de la Generalitat que s'impliqui directament en la recepció i transmissió de totes les sol·licituds i les resolucions corresponents.

Per altra banda, i a conseqüència de la seva manca de conformitat amb el dret, s'ordena el Govern de la Generalitat que presenti o recolzi les iniciatives normatives ja presentades a les Corts Generals mitjançant les quals es deixen sense cap efecte jurídic els actes i les resolucions de tots aquells òrgans que, arran de la llei de memòria històrica, es varen declarar il·legítims.

Paràgraf tercer

Esmena 14

GP Socialista (5)

~~De supressió~~ del segon incís del paràgraf tercer de l'exposició de motius

«Exposició de motius

»[...]

»El 15 d'octubre de 2015 es va commemorar el 75è aniversari de l'afusellament del President Companys i el 20 de novembre del mateix any s'esqueien 40 anys de la mort natural del dictador Francisco Franco. ~~Malgrat totes les peticions fetes des de Catalunya al llarg de molts anys, cap govern de l'Estat espanyol, sigui del color polític que sigui, ha estat capaç de fer un acte similar als protagonitzats pels representants diplomàtics d'Alemanya i França acreditats a la nostra capital, i encara menys d'eradicar del sistema jurídic espanyol els simulacres de judicis duts a terme per motius polítics per la dictadura franquista.~~

»[...]

Paràgraf quart

Esmena 15

GP Socialista (6)

~~De supressió~~ del segon incís del paràgraf quart de l'exposició de motius

«Exposició de motius

»[...]

»Les excuses d'algunes forces polítiques, en el sentit de no reobrir velles ferides del passat, són inconcebibles en un context democràtic que no cerca la revenja, sinó la justícia, com així ho van demostrar Alemanya i França en el seu moment. ~~La constant negativa de l'Estat espanyol a anul·lar els consells de guerra sumaríssims per causes polítiques duts a terme pel règim franquista, i singularment el procediment sumaríssim contra el President Companys, només es pot entendre en el context d'una democràcia feble, Incapaç de reparar les persones represaliades per motius polítics.~~

»[...]

Paràgraf vuitè

Esmena 16

GP Socialista (7)

~~De supressió~~ del paràgraf vuitè de l'exposició de motius

«Exposició de motius

»[...]

»Després de les eleccions del 27 de setembre de 2015, Catalunya ha encetat un camí constituent propi. 40 anys després de la mort del dictador Franco i havent comprovat que l'Estat espanyol durant aquests 40 anys no ha dut a terme actes d'estricta justícia com l'anul·lació dels consells de guerra sumaríssims duts a terme pel franquisme per motius polítics, contra el propi president de la Generalitat Lluís Companys i milers de

PARLAMENT DE CATALUNYA

ciutadans i ciutadanes, el Parlament de Catalunya ha d'assumir la responsabilitat que va contreure des del moment en que es van començar a produir els fets a Catalunya, durant la primera legislatura, des de l'abril de 1938 fins el 1975.

»[...]»

Paràgraf onzè

Esmena 17

GP Socialista (8)

~~De supressió del paràgraf onzè de l'exposició de motius~~

«Exposició de motius

»[...]

~~»Per tant, en aplicació de la sobirania que el poble de Catalunya ha concedit a aquest Parlament els Grups Parlamentaris sotasignants presenten la següent»~~

Recomanacions de la ponència

La Ponència recomana l'adopció d'un text transaccional entre les esmenes 11 i 12 i el text de la proposició de llei, amb la redacció següent:

Exposició de motius

Des del mateix inici del cop d'Estat militar de signe feixista que es va produir contra la Segona República Espanyola, i que va ser l'origen de la llarga i cruent Guerra Civil de 1936-1939, les autoritats franquistes van desplegar una multiplicitat de formes i mecanismes de repressió de totes aquelles persones que, per raó de la seva afiliació política, sindical o associativa, per les seves idees o creences, o per les seves opcions vitals consideraven com a enemics del règim autoritari que estaven en procés d'edificar.

La dimensió i intensitat d'aquestes polítiques repressives donen fe de l'aberrant intenció d'anorrear i eradicar tota forma de pensament antagonista o dissident de la ideologia al voltant de la qual el franquisme va construir el conjunt de les seves institucions.

Cal recordar que l'Estatut de Catalunya de 1932 va ser derogat per la Llei de 5 d'abril de 1938, un acte il·legal de la dictadura franquista que només va poder ser imposat per la força de les armes. Per això els tribunals de l'Auditoria de Guerra de l'Exèrcit d'Ocupació, anomenada després Auditoria de la IV Regió Militar, i els processos aplicats pel procediment dels consells de guerra com a mitjà de repressió política, es van dur a terme vulnerant les competències i la legalitat que llavors era vigent, també respecte els delictes tipificats, els procediments seguits i les garanties processals que eren exigibles.

En atenció a les víctimes i els seus familiars, cal que una norma amb rang legal constati i declari definitivament la nul·litat de tots aquests procediments farsa i de les sancions i condemnes de greus conseqüències que se'n derivaren.

Cal fer-ho, també, en atenció als requeriments que han fet als poders públics tant el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides com, en el darrer informe del Relator Especial sobre promoció de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició del Consell de Drets Humans del període de sessions del 22 de juliol de 2014, que ha requerit a les institucions de l'Estat: «Identificar mecanismes idonis per a fer efectiva la nul·litat de les sentències adoptades en violació dels principis fonamentals de dret i del degut procés durant la Guerra Civil i el franquisme. Estudis comparats d'altres experiències de països que han afrontat reptes similars, molts inclosos en el context europeu, poden resultar summament profitosos», en aplicació de la Declaració Universal dels Drets Humans, el Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics, la convenció de Salvaguarda dels Drets de l'home i Llibertats Fonamentals.

Els arguments en el sentit de no reobrir velles ferides del passat són inconcebibles en un context democràtic, ja que el restabliment de la dignitat de les víctimes no cerca la revenja sinó la veritat, la justícia, la reparació i la garantia de no repetició.

Quaranta anys després de la mort del dictador Franco no hi ha hagut cap llei que declari expressament la nul·litat dels judicis del franquisme.

Per aquest motiu aquesta llei, de conformitat amb l'ordenament jurídic, declara la il·legalitat dels tribunals

i dels procediments instruïts i dels Consells de Guerra celebrats a Catalunya des del 5 d'abril de 1938 al desembre del 1978 per l'Auditoria de guerra de l'exèrcit d'ocupació, anomenada posteriorment Auditoria de Guerra de la IV Regió Militar.

Tot i que, a mesura que el conflicte va anar avançant i que van anar passant anys de Dictadura, les autoritats franquistes van provar de dotar aquests instruments de repressió d'una aparença de legitimitat i de juridicitat, resulta impossible considerar que aquests òrgans tinguessin una autèntica naturalesa jurídica.

Per poder considerar que un grup de persones està jutjant i per poder conferir a allò que decideixin la consideració i el necessari efecte de «cosa jutjada», cal poder sustentar en dret que l'òrgan en qüestió és realment jurisdiccional, que es tracta d'un autèntic tribunal.

No es pot considerar com a òrgan jurisdiccional aquell que no respecta les més mínimes garanties d'imparcialitat, dret de defensa i cosa jutjada de les seves resolucions, o que no gaudeix d'independència de la resta de poders de l'Estat, com a mínim en el sentit que existeixi una atribució genèrica mínimament racional del poder de jutjar a un òrgan suficientment individualitzat.

Dels consells de guerra franquistes i dels òrgans, jurats i tribunals als que ens referim no se'n pot dir de cap de les maneres que fossin òrgans jurisdiccional, que acomplissin amb els mínims requisits per exercir la funció de declarar el dret pròpia d'un tribunal. L'anàlisi de la seva naturalesa, composició i actuació ens obliga a veure'ls com el que van ser, una farsa. Una actuació de fet revestida amb prou feines de la mera aparença, més o menys sofisticada en funció del moment històric, de ser òrgans jurisdiccional.

Aquells processos polítics contraris a la legalitat es van mantenir més enllà de la mort del dictador en consells de guerra per causes de caràcter polític amb infracció dels drets fonamentals de moltes persones, que hi van ser injustament sotmeses i algunes d'elles executades.

Així, constatada la nul·litat d'origen dels procediments i de les resolucions, sentències, condemnes i sancions que n'emanaren, com a actuacions de fet i no pas jurisdiccional que foren, i declarada legalment la seva il·legitimitat, no ha de suposar cap problema que la llei constati i declari la seva nul·litat, cercant també l'establiment d'un mecanisme administratiu àgil per a obtenir certificació individualitzada d'aquests circumstància que la llei constati declara.

Atès que els processos i les resolucions dictades pels tribunals militars van ser públiques, per fer efectiu el valor reparatori, aquesta llei habilita l'elaboració i publicació d'un llistat de processos i sentències.

Per això ha arribat el moment d'assumir la responsabilitat històrica del Parlament de Catalunya, davant dels ciutadans i ciutadanes víctimes d'aquells processos, reparant els abusos comesos pel règim franquista contra la legalitat judicial i procedimental fent la reparació exigida per les persones represaliades, la societat catalana i les instàncies internacionals.

La Ponència no fa cap recomanació sobre les esmenes 13, 14, 15, 16 i 17.

Text presentat

Proposició de llei de reparació jurídica de les víctimes del franquisme

Esmenes presentades

Esmena 18

GP de Ciutadans (1)

De modificació del títol de la llei, que passa a tenir la redacció següent:

Proposició de llei de mesures per a facilitar els drets de reconeixement i reparació de les víctimes de la Guerra Civil i la posterior dictadura franquista

Esmena 19

GP de Junts pel Sí, GP Catalunya Sí que es Pot, GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (1)

De modificació del títol de la Proposició de llei Proposició de llei de reparació jurídica de les persones

PARLAMENT DE CATALUNYA

represaliades pel franquisme

Addició d'un annex

Esmena 20

GP de Junts pel Sí, GP Catalunya Sí que es Pot, GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (6)

D'addició d'un annex 1

Annex 1, de processos i sentències

RECOMANACIONS DE LA PONÈNCIA

La Ponència no fa cap recomanació sobre les esmenes 18, 19 i 20.

Palau del Parlament, 20 de juny de 2017

Montserrat Palau Vergés, Matías Alonso Ruiz, Ferran Pedret i Santos, Joan Josep Nuet i Pujals, Fernando Sánchez Costa, Mireia Boya e Busquet
